

AJUDANT A VIURE

La nostra acció caritativa i social

Al apropar-se el primer de Maig (festa del Treball), vull expressar la meva admiració i reconeixement per un treball especial: el de tants cristians que, moguts per l'Esperit de la «caritat», fan present el Regne de Déu que és justícia, veritat, llibertat, pau i, en definitiva, amor. D'una o altra manera busquen fer eficaç el missatge «salvífic» de l'Evangeli al servei de la humanitat. I ho fan vivint els seus compromisos socials (familiars, professionals, socials i polítics) en coherència amb la fe que professen i com llevat d'una nova societat. Els tinc molt en compte, els felicito i els animo a seguir, alhora que vull acompanyar-los en les dificultats que troben en el nostre món «secularitzat».

Certament, l'acció evangelitzadora de l'Església és molt complexa i té i tindrà modalitats històriques diferents, però les seves arrels són l'amor i la caritat de l'Esperit que anima l'Església i que té una dimensió particular a la que no voldríem renunciar: expressar i testimoniar l'amor «gratuït» del Pare Déu que no busca més que el bé d'aquells que estima indiscriminadament.

Afortunadament, la gratuïtat i l'actuació desinteressada segueix estant molt present entre nosaltres de moltes maneres, mantenint així la identitat d'allò que anomenem «acció caritativa i social» de l'Església, i que manifesta un amor evangelitzador que no hauria de confondre's ni diluir-se i que hem de fer ben perceptible.

A més, hi ha també la dimensió «eclesial» de la caritat que ha d'animar l'actuació dels membres de les nostres comunitats. La fe i la comunió amb l'Església no s'han de donar per suposades... Cadascú ha de cuidar la seva interioritat i hem de respectar el procés de fe de cadascú, però sense renunciar a la coherència que ha d'existir entre el ser dels agents de la caritat i les obres que realitzen: la fe i la caritat que tots demanem a l'Església en general, ha d'estar també operant en la motivació personal de aquells que la representen i actuen en el seu nom en l'àmbit de l'acció caritativa i social. Els seus programes i activitats han de ser una resposta a la crida que fan els «pobres» a l'Església de Jesús.

Si la nostra societat va generant «noves formes» de pobresa i la consciència social no acaba de despertar-se, l'Església ha de descobrir on hi ha aquells pobres i ha d'arribar-hi encara que no se'ls reconegui com a tals i ningú se'n ocupi. Però també, quan un camp està suficientment atès per altres persones o entitats, la «caritat eclesial» ha de ceder el camp i tractar d'atendre altres necessitats. Hauríem d'ajudar-nos els uns als altres a descobrir més i més allò que pot significar «*anar als més pobres*», als més allunyats, sense deixar als que estan més a prop i també són realment «pobres».

Personalment sé que, siguin les que siguin les competències pròpies o delegades de cada persona, grup o associació d'Església (de clergues, de laics o de religiosos/es), el bisbe continua essent-ne el primer responsable, ha d'assegurar el caràcter «eclesial» de les vostres iniciatives en aquest àmbit i voldria encertar a servir-vos com a vincle de comunió. Confio i agraeixo la vostra ajuda.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Fire

► «Fire», que vol dir «foc» en anglès, és el lema de la Pasqua Jove que ha tingut lloc al col·legi Claver per sisè any consecutiu. Ens hem situat al bell mig d'un món en runes, i hem buscat entre les cendres la brasa viva que podia revifar el foc apagat del món. Remenant les cendres, descobrim Jesús als peus dels deixebles, encenent en ells el foc d'una vida lliurada per amor. La seva creu s'alça entre les runes com el testimoni corprenedor de la radicalitat d'aquest amor. Hem necessitat dos nits per comprendre que l'amor amb què Déu ens estima té l'alçada, la profunditat, la llargària i l'amplitud de la creu de Jesucrist. Al matí del tercer dia, de les brases de la creu ha revifat un foc que no s'apagarà mai, un foc que encén altres focs... de nou.

Manifest de l'1 de maig

Heus aquí un extracte del manifest que els sotasignants han publicat amb ocasió de l'1 de maig, festa del treball. La totalitat del manifest la trobareu en la web del bisbat.

La crisi econòmica, provocada per l'especulació financera, està produint una veritable crisi social i no pot amagar que també hi ha una crisi profunda de l'actual model productiu, que és insostenible: no pot centrar-se únicament en increments sostinguts del consum. Tampoc es pot oblidar la crisi política i democràtica que s'està posant en evidència: les decisions de les grans entitats financeres i econòmiques són transnacionals, davant de les quals els Estats i els organismes internacionals no poden o no volen fer gran cosa. La desregularització, en nom de la sagrada llibertat del déu-mercat, ha estat de conseqüències devastadores perquè ha suposat una absoluta falta de control en l'economia financera.

Entenem que hi ha també una veritable crisi ètica. Són molts els analistes que afirmen que una de les causes principals de la situació ha estat la immoralitat dels individus i una economia financera que ha prescindit de valors ètics i ha tingut com a prioritat una cobdícia

sense límits per obtenir el màxim benefici.

Alhora, hem de reconèixer que molts treballadors i treballadores també hem interioritzat i assumit el model guanyar-gastar-gaudir a qualsevol preu, el model que contínuament se'ns proposa i se'ns idealitza, reduint la vida humana a aquestes dimensions, que manifesta una veritable crisi antropològica.

En aquesta lectura dels fets, les paraules i la vida de Jesús de Natzaret segueixen sent avui un model per actuar i prendre partit. Per una banda, ens ressona amb força aquesta paràbola, autèntica fotografia de la opulència cega i la pobresa injusta, que ens impulsa a la denúncia: Hi havia un home ric que portava vestits de porpra i de lli i celebrava cada dia festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer s'estava ajagut vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant de satisfer la fam amb les engrunes que queien de la taula del ric; fins i tot venien els gossos a llepar-li les nafres (*Lluc 16,19-21*).

Moviments obrers cristians de Catalunya i Balears: (ACO, GOAC, JOC, MIJAC), capellans obrers, religioses/os en barris i delegacions de pastoral obrera de les diòcesis de Catalunya.

DIUMENGE III DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres va entregar i va negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el va negar i va demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes».

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor.*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / com padiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R. Molts exclamen: / «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes». Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis».

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo a la gente: «El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Rechazasteis al santo, al justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos. Sin embargo, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, y vuestras autoridades lo mismo; pero Dios cumplió de esta manera lo que había dicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros la luz de tu rostro, Señor.*

Escúchame cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis.

Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud. En esto conocemos que estamos en él.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, contaban los discípulos lo que les había pasado por el camino y cómo habían reconocido a Jesús al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando se presenta Jesús en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Llenos de miedo por la sorpresa, creían ver un fantasma. Él les dijo: «¿Por qué os alarmáis? ¿por qué surgen dudas en vuestro interior? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un fantasma no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo.» Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?» Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os decía mientras estaba con vosotros: que todo lo escrito en la ley de Moisés y en los profetas y salmos acerca de mí tenía que cumplirse.» Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y añadió: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

El sermón de Sant Pau, pintura de Luca di Tommè (any 1360). Pinacoteca de Siena (Itàlia)

COMENTARI

Accés al Crist Ressuscitat. La clau de la Sagrada Escripura

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47.
- **dimarts**: Ac 7,51-8,1a / SI 30 / Jn 6,30-35. □ **dimecres**: 1Jn 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30. □ **dijous**: Ac 8,26-40 / SI 65 / Jn 6,44-51. □ **divendres**: Ac 9,1-20 / SI 116 / Jn 6,52-59. □ **dissabte**: Ac 9,31-42 / SI 115 / Jn 6,60-69.
- **diumenge** vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.): Ac 4,8-12 / SI 117 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18.

La comunitat reunida en nom de Crist és el suc de cultiu de la fe. Ara bé, la llavor que engendra la comunitat cristiana és la Paraula de Déu, proclamada i compartida entre tots.

Hi ha diverses lectures de la Sagrada Escripura. En primer lloc, hi ha la lectura exegètica, que consisteix en comprendre amb precisió el sentit de les paraules, situades en el seu context i interpretades en el seu significat literal. Hi ha també una lectura teològica, que és aquella que vol copsar els continguts del text, llur significat i les interpel·lacions que dirigeix a la co-

munitat cristiana. Hi ha, en tercer lloc, una lectura al·legòrica, que és la que intenta situar els continguts teològics en el nou context social del món contemporani, de manera que es faciliti una comprensió actualitzada del missatge original en el nou escenari actual.

Totes aquestes lectures són necessàries. Però solament quan llegim la Sagrada Escripura en comunitat i ens obrim a l'acció de l'Esperit estem en condicions de penetrar en el seu sentit real i vital. La raó és ben senzilla; quan llegim la Paraula, el que ens interessa no és quedar-nos solament

amb el que ens diu el text sagrat, per meravel·lós que sigui, sinó principalment en trobar-nos amb *Aquell* que ens dóna el missatge, amb la persona del Crist ressuscitat i vivent.

L'evangelí d'avui expressa bellament aquesta necessitat d'una lectura espiritual del missatge de la revelació, quan ens explica que el Crist Ressuscitat «els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures». Aquesta lectura espiritual esdevé la clau més important que ens obre la porta a la presència viva del Ressuscitat.

Ramon Prat i Pons

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

El desbordament de la insurrecció popular

La protesta dels vaguistes superà les previsions inicials i fou desviada cap a un moviment anàrquic de fort signe anticlerical. Més enllà d'una aturada general, els fets prengueren un caire insurreccional imprevist, àdhuc amb morts i ferits. El poble es féu amo del carrer, i en un context de marcades tendències antireligioses fins hi hagué alguna víctima, immolada *in odium fidei*, com el germà Lycarion, director de l'escola marista del Poblenou de Barcelona, occit el dia 27 de juliol de 1909. El germà Lycarion (François-Benjamin May) era de nacionalitat suïssa; en morir tenia 38 anys, i en feia tres que era director de les escoles del Patronat Obrer del Poblenou. Té iniciat el procés de beatificació.

En aquesta mateixa circumstància històrica, i a causa d'una ferida de bala, morí el guardià del convent de framenors observants del carrer de Santaló de Barcelona, P. Ramon M. Usó i, també, el rector de la parròquia de Santa Maria del Taulat (al Poble Nou de Barcelona), el reverend Ramon Riu i Ceriola, que morí asfixiat dins l'església pel fum de l'incendi i també aterrit

per la fortíssima impressió de veure's mortalment perseguit per un escamot de revolucionaris.

El moviment de protesta popular viscut els dies de la *Setmana Tràgica* fou molt caòtic i es manipulà amb consignes ambigües i demagògiques canalitzant-lo, finalment, vers l'incendi d'esglésies i convents, davant la passivitat de les tropes. Finalment, el 30 de juliol els militars aconseguiren dominar els darrers focus rebels i a primers d'agost la normalitat era completa a Catalunya. Tanmateix, les destrosses infligides al patrimoni eclesial foren irreparables.

Uns mesos després de la *Setmana Tràgica*, el poeta i escriptor Joan Maragall escriví l'interpel·lador article titulat «L'església cremada» en les pàgines del periòdic *La Veu de Catalunya* (18 de setembre 1909), des d'on demanà als catòlics un esperit de perdó generós i de reconciliació sincera: «Ara us han cremat l'església: perdoneu-los, perquè d'ells sí que pot ben dir-se *que no saben lo que fan* i, que de no saber-ho, no en tenen pas tota la culpa».

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Globalització i mestissatge

Cal afirmar allò que hi ha en comú entre els qui hem de viure junts. Joan XXIII ensenyava que calia buscar el que uneix i deixar de banda el que divideix: era el seu mètode diplomàtic i pastoral.

La posada en comú crea un cert mestissatge en els àmbits més variats de la vida. El va crear la globalització del segle XVI de la conquesta de les Amèriques, a la qual es remunta el terme *mestís*, del llatí *mixticius*, que significa *nascut de raça mixta*. És un terme aplicat també als objectes per indicar-ne l'origen mixt i l'absència de puresa. *Mestís* és una paraula que no existia en anglès o en alemany (fins fa poc utilitzaven termes pejoratiu), mentre que és una expressió d'orgull per a la cultura mexicana. El mexicà Virgilio Elizondo va escriure amb to entusiasta d'aquesta qüestió en el seu llibre *El futuro es mestizo* (utilitzant una expressió del general De Gaulle).

L'actual globalització ha creat un mestissatge. No és només un fet ètnic, sinó, sobretot, cultural. Octavio Paz, a *El laberinto de la soledad*, va escriure que el laberint del mestís, fet i fet, «és el de tots els homes». Jacques Audinet afegeix amb lirisme: «La història conjuga les diferències, la història és mestissa, avança només amb el mestissatge».

El mestissatge de cultures va acompanyat del de pobles en el temps de les migracions. Hi ha un teixit mestís, si més no des del punt de vista cultural, que engloba les nostres societats.

Andrea Riccardi

(*Convivre*, Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

26. ✠ Diumenge III de Pasqua. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe.

27. Dilluns. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

28. Dimarts. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. Dimecres. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. Dijous. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolego, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. Divendres. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. Dissabte. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església. Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

INTENCIONS DEL SANT PARE (maig)

General: Perquè els laics i les comunitats cristianes es responsabilitzin de la promoció de les vocacions sacerdotals i religioses.

Missionera: Perquè les Esglésies joves, agraïdes al Senyor pel do de la fe, estiguin disponibles a predicar l'Evangeli a tot el món.

ENTREVISTA

► JESÚS BASTANTE

La religió a la xarxa

El portal d'informació religiosa www.religiondigital.com rep anualment 2,5 milions de visites. Els seus lectors no són només de l'Estat espanyol, sinó que tenen entrades provinents d'un centenar de països. El seu redactor en cap, Jesús Bastante —que durant 12 anys va ser el responsable de la secció de Religió del diari ABC—, afirma que les persones que s'interessen pels continguts d'aquest portal busquen «una informació religiosa veraç i de qualitat», perquè «entenen que els valors cristians estan presents a la societat de la informació, tot i que, desgraciadament, la informació religiosa no ocupi l'espai que mereixeria en els grans mitjans tradicionals».

Quin és l'objectiu de Religión Digital?

El gran objectiu ja s'està complint: ser present, amb dignitat, llibertat i professionalitat, a la xarxa, tot defensant els valors cristians —dins la societat en què vivim, sense tancar-nos en guetos. És el gran diari d'informació religiosa per a tots els públics, tant creients —que englobaria catòlics, evangèlics, musulmans, jueus, budistes...— com no creients que se senten a prop del fet religiós. És un portal que busca la veritat.

Quins canvis esteu preparant al web?

Dins l'aposta de generar xarxes, apostarem per ampliar l'espectre de la informació religiosa al d'informació «en cristià». Entenem que no podem quedar-nos únicament en la «política eclesial» ja que, afortunadament, existeixen en la nostra societat homes i dones de fe, seguidors de Jesucrist, que treballen en l'àmbit de l'educació, la sanitat, la solidaritat, l'empresa, el turisme religiós... També volem apostar decididament per l'acció missionera i pel diàleg interreligiós.

Per què se sent atret per la informació religiosa?

Realment, gairebé vaig caure-hi per qüestions laborals. El fet de tenir fe —en el meu cas, és un do del que no em puc dissociar quan treballa com a professional dels mitjans— em fa sentir responsable de la societat i de l'Església, a les quals pertanyo. La meua experiència al diari ABC ha estat inoblidable, perquè m'ha ajudat a créixer com a professional i com a persona. I crec que, d'alguna manera, m'ha preparat per continuar acceptant les *responsabilitats* que la vida, i la professió, ens va encomanant.

Òscar Bardaji i Martín

EL HIMNO AL AMOR

«Todo lo espera»

«Todo lo espera» (1Co 13,7); en el texto griego *pan-ta elpizei*. La palabra esperanza expresa una vitalidad interior. Quien espera está lleno de vida. La esperanza es

también expresión de un amor que nunca da por perdido al otro. Puedo esperar hasta que el núcleo bueno del otro se desarrolle, hasta que la vida que Dios le ha regalado florezca en él. A propósito de esta esperanza dice Pablo: «Una esperanza que se ve no es esperanza, pues ¿cómo es posible esperar una cosa que se ve? Pero si esperamos lo que no vemos, aguardamos con paciencia» (Rm 8,24-25). La esperanza hace que se manifieste lo que aún no vemos en el otro. Vemos sólo a esta persona enferma, encerrada en sí misma, amargada. Pero la esperanza apuesta por lo que todavía no vemos. Porque esperamos, hacemos posible que la persona que está cautiva y encerrada en sí misma pueda volver a amar. Porque esperamos que renuncie a su fachada dura y confie en la vida que hay en ella.

El amor que espera es la condición para toda forma de educación, acompañamiento o terapia. Los padres no pueden educar a los hijos si no esperan en lo que todavía no ven. El amor espera que se desarrolle la vida que muchas veces permanece todavía oculta en el niño.

Los agentes de pastoral y los terapeutas no deben renunciar a la esperanza. Si esperan en lo que hay en el otro, entonces pueden aguardar. Es una espera activa y, al mismo tiempo, paciente, caracterizada por la esperanza: el otro llegará a estar sano. Avanzará en su camino interior y exterior. El amor que fluye de la fe y de la esperanza no abandona al cliente, sino que trata de hacer que se manifieste el bien que hay en él, muchas veces contra la apariencia de actitud reservada y contra toda esperanza.

Anselm Grün

(*El Himno al amor de San Pablo*, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

AGENDA

Dilluns 27.—Diada de la Mare de Déu de Montserrat: a les 9 del matí a la catedral, Eucaristia a l'altar de la patrona, a les 7.30 de la tarda: Concelebració eucarística presidida pel Sr. Bisbe Joan Piris Frígola i cantada pel Cor de la catedral de Lleida.

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat organitza la **62 Romeria a Montserrat** del 7 al 14 de juliol. Informació i inscripcions als números de telèfon 973 270 338 i 973 232 480. En aquestes mateixes dates organitzen la **Colònia Qumran'09**, per a nens i nenes de 8 a 14 anys: Informació i inscripcions al 973 240 130.

Dijous 30 d'abril.—A les 8 del vespre, trobada de formació carmelitana al santuari de Santa Teresina. Conferència: «Experiència mística i evangelització», amb Javier Velasco, laic, professor de Nou Testament.

Divendres 1 de maig.—A les 20.00 h i a l'Acadèmia Mariana estudi d'evangeli per africans, amb Mn. Daniel Turmo.

Divendres 1 de maig.—A les 6 de la tarda, trobada d'oració de l'Apostolat de la Divina Misericòrdia, a l'església del Pilar.

Dissabte 2 de maig.—De les 10 de la nit a les 3 de la matinada, a l'església de Sant Llorenç, Vigília de l'Adoració nocturna.

Dilluns 4 de maig.—De 19.30 a 20.30 h: Classe de Bíblia a Santa Maria Magdalena amb Mn. Jaume Pedrós i Solé.

Dissabte 9 de maig.—Els preveres diocesans i religiosos envoltaran fraternalment llurs companys que enguany celebren les noces de brillant (1 mossèn), de platí (5 mossens), d'or (7 mossens), i d'argent (8 mossens). L'acte tindrà lloc a l'Acadèmia Mariana a les 11 del matí.

Dilluns 11 i divendres 15 de maig.—XXIII Trobada interdiocesana a Barcelona, amb la celebració dels 25 anys, amb el tema «Un compromís esperançat».

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La tasca dels preveres

En la missa crismal del passat dia 7 d'abril, es van beneir els olis que, des d'ara fins a la setmana santa de l'any vinent, serviran per a totes les uncions dels sacraments de les parròquies i comunitats del bisbat. En aquesta mateixa missa crismal, els preveres i diaques renovaren llurs compromisos de servei a la comunitat cristiana. El bisbe diocesà Joan Piris, en la seva homilia els digué, entre altres coses:

Com a «ministres de la caritat», hem de fer nostra l'actitud existencial de servei que va encarnar Jesús, intentant seguir les petjades del Bon Pastor per edificar l'Església com una família i per construir el temple de pedres vives... Tots els deixebles de Jesús han de ser identificats i reconeguts per l'amor i la unitat (Jo 13,35; 17,21), però els preveres estem cridats, a més, a reconciliar, a fomentar la participació dels fidels cristians, a moderar l'exercici dels carismes, a anar a buscar els exclo-

sos i atendre Jesús en els més fràgils. Sabem que el nostre ministeri, com «icona» del Bon Pastor, consisteix en guiar, animar, reunir, alimentar, embenar ferides, cuidar sol·lícitament, acompanyar amb proximitat cordial al nostre poble, també per barrancs tenebrosos, fins a habitar «anys i més anys a la casa del Senyor» (Sal 22,6).

Benvolguts germans preveres, ens ha tocat viure en un món en el qual el nostre ministeri no s'exerceix sota el signe del triomfalisme sinó, moltes vegades, marcat per la creu de Crist. És un món difícil i complex, però és el nostre i cal estimar-lo com a tal i no perdre's en laments o enyorances.

La nostra eficàcia en mostrar Crist al món dependrà en gran part de l'autenticitat del nostre seguiment de Jesús: del nostre ser «signe viu» del seu amor a tota persona humana. (La totalitat de l'homilia es troba en la web del bisbat (www.bisbatlleida.org)).

Energies en moviment

«És evident que la crida a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat s'adreça a tots els fidels, de qualsevol estat o condició, i amb aquesta santedat es promou, àdhuc en la societat temporal, un estil de vida més humà. Per aconseguir aquesta perfecció, els fidels han d'esmerçar les energies que han rebut segons la mesura dels dons de Crist, a fi que, seguint les seves petjades

i reflectint la seva imatge, obedients en tot a la voluntat del Pare, es consagrin amb tota l'ànima a la glòria de Déu i al servei del proïsme. D'aquesta manera la santedat del poble de Déu s'expandirà en fruits abundants, com ho demostra ben clar la història de l'Església amb la vida dels sants». (Constitució *Lumen Gentium*, n. 40, del Concili Vaticà II).

EL SETRILL

Revifar

Som en una casa d'exercicis espirituals. Vivim en silenci, gairebé monacal. La llum de l'alba és tènue. Del llit estant, escolto el cant d'uns ocells. Genial, però no sé el que diuen. No entenc res, però segur que es diuen quelcom. Potser es donen el bon dia. Potser els pollets reclamen el menjar a les mares i aquestes els responen apaivagant-los. O potser es posen d'acord cap a on anar a la recerca d'aliment.

Penso en totes aquelles veus que, en la nostra societat, volen dir alguna cosa, desitgen manifestar el seu parer, la seva interioritat, però no se les escolta, no interessen, no es posa atenció per entendre-les. Són com un soroll de fons, les veus de persones marginades o que marginem. Ens consola potser pensar que sempre ha sigut així i que res no canviarà. Ah, com ens consolem fàcilment quan es tracta de justificar els nostres dèficits hu-

mans! I pensar que una paraula ben escoltada i acollida pot revifar una existència humana! «Digues una paraula, deia el centurió a Jesús, i el meu criat es posarà bo» (Lluc 7,7). «Va treure els esperits malignes només amb la seva paraula». (Mateu 8,16).

Josep Alexandre Baró

Director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida